

ки окремих співробітників вищих навчальних закладів та Міністерства освіти і науки України; дисциплінарні заходи, прийняті в разі виявлення порушення встановлених обмежень), плани захисту від непередбачених обставин).

Застосування запропонованих механізмів інформаційного обміну та їхньої реалізації у вигляді Internet-порталу дозволяє об'єктивно підходити до питання про видачу державних кредитів на освіту і значно знижує трудовитрати персоналу на оформлення цього виду кредитів.

Список використаної літератури

1. Андрієнко В. М. Механізми кредитування освітніх послуг : монографія / В. М. Андрієнко, Т. В. Белопольська, Г. В. Пашенко. – Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2008. – 188 с.
2. Сафонова В. Є. Вища освіта – ресурс формування інноваційної економіки : монографія / В. Є. Сафонова; Ін-т вищ. Освіти НАПН України. – К. : Аграр Медіа Груп, 2011. – 336 с.
3. Хорунжак Н. М. Модернізація системи обліку бюджетних установ на основі комп'ютерних технологій: умови та принципи / Н. М. Хорунжак // Сталій розвиток економіки. – 2013. – № 3 (20). – С. 251–256.

***Сотниченко Л. Л., канд. екон. наук, доц.,
Задерей А. Є, аспірант,
НУ «ОМА», м. Одеса***

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУПРОВОДЖЕННЯ ОРГАНІВ РЕГІОНАЛЬНОЇ ВЛАДИ

Як показують дослідження систем управління регіональною інфраструктурою, в організаційній структурі простежується відсутність інформаційної складової. Наслідком є дефіцит якісної інформації, котрий приводить до того, що регіональні органи управління використовують неадекватні методи регулювання. Це, у свою чергу, проявляється в неефективних прогнозах розвитку, програмах та планах. Отже, необхідні центри, котрі б формували та акумулювали потоки необхідної інформації на різних рівнях управління.

Інформаційна складова в структурі системи управління інфраструктурою дозволить їй стати гнучкою, здатною змінювати свої організаційні форми при зміні стратегії розвитку регіону. Організаційні перебудови стануть швидкими й без зниження ефективності функціонування системи управління інфраструктурою, тому що здатність до змін буде закладена в самій структурі. Таким чином, для того, щоб структура була гнучкою, система управління інфраструктурою постійно повинна мати інформацію про внутрішній стан справ у регіоні й у зовнішньому середовищі, яке представлене демографічними, економічними, природними, технічними, політичними й культурними факторами. Розробка цього питання надзвичайно актуальна й життєво важлива для ефективного функціонування системи управління розвитком інфраструктури регіону.

Впровадження нових організаційних форм управління інфраструктурним забезпеченням регіону у вигляді регіонального інформаційного центру дозволить досягтися наступних цілей: отримувати якісну інформацію, накопичувати

її, аналізувати, формувати відповідні звіти для користування на всіх рівнях управління як державним органам влади, так і приватним інвесторам й підприємствам сфери інфраструктури. Це підвищить інформаційну обізнаність регіональних органів системи управління інфраструктурним забезпеченням регіону; додати роботі всієї системи управління інфраструктурним забезпеченням регіону необхідного динамізму, котрий дозволить ухвалювати управлінські рішення адекватно швидкості старіння інформації; забезпечити уникнення конфлікту відомчих інтересів завдяки організації доступу до накопиченої інформації, оскільки управління інфраструктурним забезпеченням регіону, зокрема транспортної інфраструктури, торкається діяльності багатьох державних структур, кожна з яких має свої пріоритетні цілі (екологічна, соціальна, виробнича і т. д.); створити умови для плідної взаємодії приватного інвестора з регіональними органами влади в галузі ДПП; розширити можливості існуючої структури системи регіонального управління інфраструктурою в питаннях ефективної взаємодії із підприємствами сфери інфраструктури.

Отже, в основі реформування структури системи управління інфраструктурою регіону, насамперед, повинна бути інформаційна складова. Це необхідно, тому що нова перебудована організаційна структура базується на здатності висококваліфікованого персоналу ухвалювати самостійні управлінські рішення на підставі достовірної й оперативної внутрішньої й зовнішньої інформації.

Таким чином, у цей час регіональні органи влади й приватний сектор відчувають гострий недолік у достовірній економічній інформації. Інформація про інфраструктурні проекти, ситуативна інформація про економічний стан регіону не збирається, не накопичується, не аналізується й не є основою для вироблення нормативних актів, що регулюють процес нагромадження інфраструктурного потенціалу регіону.

Слабке інформаційне забезпечення призводить до неопрацьованості багатьох рішень системою управління транспортною інфраструктурою регіону й основними суб'єктами приватного інвестора. Збільшуються транзакційні витрати, пов'язані зі збором і обробкою інформації, проведенням переговорів і прийняттям рішень, контролем й правовим захистом виконання договорів партнерства. Вивчення закордонного досвіду [1], дозволило встановити, що існують великі міжнародні компанії, які пропонують користувачам комплекс інформаційних послуг. Такі компанії надають на комерційній основі споживачам різну економічну інформацію. При цьому за надійність наданої інформації вони несуть юридичну відповідальність. Це забезпечує можливість прийняття інвестиційних і інших рішень з найменшим ступенем ризику.

Різними відомствами й регіональними структурами вже усвідомлена важливість створення подібного регіонального інформаційного центру. Однак, діяльність створених інформаційних структур багаторазово перетинається, технічні засоби використовуються не повністю. Якщо структура створена за рахунок держави, вона обслуговує лише державні органи.

У рамках регіонів необхідна підготовка комплексної інформації про інфраструктурні проекти на транспорті, а крім того, інформація про економічну ситуацію в регіоні: попит на продукцію виробничо-економічного призначення, будівництвах промислових і соціальних об'єктів, що ведуться, або законсервованих, виробленої в регіоні продукції промислового призначення, оптових і роздрібних цінах на неї, обсягах реалізації в регіоні та за його межами, дані про оцінку промислової нерухомості і т. д. Особливість роботи з подібною інформацією визначається тим, що вона достатньо велика за обсягом і деяка її частина має невеликий строк життя [2].

Рішенням проблеми інформаційної невизначеності, що з'явилася в регіонах, повинен стати інформаційний центр на основі сучасних технологій. Цей центр організовує збір, обробку, акумулювання, зберігання й надання користувачам економічної й іншої інформації. Цей інформаційний центр – орган інформаційного супроводження процесу управління інфраструктурним забезпеченням регіону. В основі функціонування органу інформаційного супроводження лежить процедура вироблення інформації.

В органі інформаційного супроводження у відповідному інтерфейсі «on line» триває робота з користувачами за усіма напрямками, котрі вони сформулюють самостійно у вигляді адресно-довідкових банків даних, тому форми довідкової інформації не регламентуються.

Орган інформаційного супроводження переробляє отриману інформацію. У результаті такої роботи з великими масивами даних утворюється якась нова інформація, яка надається користувачам у вигляді інформаційних послуг. Послуга органу інформаційного супроводження – це специфічна послуга, коли деякий інформаційний зміст у вигляді сукупності даних, сформованих в певній формі, надається за запитами користувачів. Останні являють собою формально складені повідомлення, що надходять на вхід підсистеми й містять умови щодо збору та пошуку даних і наступних процедур щодо отриманих даних.

Таким чином, створення й функціонування органу інформаційного супроводження забезпечить необхідні умови ефективного управління інфраструктурним забезпеченням регіону.

Орган інформаційного супроводження на основі відповідних досліджень може взяти на себе функцію підготовки для державних і регіональних органів влади пропозицій щодо розробки нормативних документів, котрі сприяють активізації діяльності з накопичення інфраструктурного потенціалу відповідного регіону.

Орган інформаційного супроводження дозволить об'єднати всіх зацікавлених в процесі накопичення інфраструктурного потенціалу регіону в кінцеве й доступне для огляду число класів для зручності дослідження й управління розвитком регіону.

Список використаної літератури

1. Марушкина М. А. Создание информационной среды, обеспечивающей эффективное инвестиционное сотрудничество зарубежных и отечественных инвесторов / М. А. Марушкина // Научно-техническая информация. Сер. 1. Организация и методика информационной работы. – 1995. – № 2. – С. 24–25.

2. Коробова О. В. Региональная экономика: реструктуризация системы управления развитием региона / О. В. Коробова, Б. И. Герасимов, В. В. Быковский. – Тамбов : Тамб. гос. техн. ун-т, 2002. – 104 с.

Суворкіна О. О.,

Косова Я. Є.,

АМІ НУ «ОМА», м. Маріуполь

ЦІННІСТЬ ІНФОРМАЦІЇ ДЛЯ РОЗВИТКУ КРАЇНИ ТА РЕГІОНІВ

Інтеграція України у світовий інформаційний простір можлива лише через створення необхідної сучасному господарству інфраструктури, першочерговою умовою якої є подолання відставання вітчизняної інформаційної галузі. З метою досягнення суттєвих успіхів у формуванні і розвитку ринкових відносин необхідним кроком є створення адекватної інформаційної інфраструктури, що можливо тільки на основі активної і послідовної державної політики за вищезазначеними напрямками.

В умовах існування сучасних інформаційних мереж вирішальна роль відводиться не стільки загальному управлінню у вигляді наднаціональних контролюючих органів, скільки інформаційному забезпеченню всіх структурних вузлів мережі. Ефективність функціонування мережі забезпечується саме вчасністю і достовірністю знаходження інформації для прийняття правильного рішення.

У такій ситуації у створенні системи інформаційного забезпечення формується нова роль держави, яка не обмежується жорстким управлінням всією системою та її структурними ланками. Сюди відноситься, по-перше, встановлення стратегічних орієнтирів розвитку економіки країни та відповідно ролі інформаційної системи у цьому процесі на основі розуміння загальної логіки та тенденцій суспільного прогресу. По-друге, – створення умов для функціонування ефективної і прозорої інформаційної системи, яка б забезпечувала доступність до всієї необхідної інформації. Проблеми можуть бути пов'язані не стільки з технічним забезпеченням організації доступної, достовірної, всеохоплюючої інформації, скільки із подоланням ринкових невдач, інформаційної асиметрії і, водночас, визначенням тих сфер, де інформація має бути закритою і захищеною.

Актуальність проблеми ефективного входження України та її регіонів до глобального середовища і пошуку власних конкурентних переваг у цьому середовищі зумовлюють надзвичайне значення впливу держави на формування середовища господарювання суб'єктів інформаційного бізнесу. Особливого значення набуває проведення інформаційної політики держави, спрямованої на об'єктивне висвітлення можливостей різних галузей та неупереджену оцінку їхньої інвестиційної привабливості.